

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-4.730.104.2019.KS

Warszawa, 29 listopada 2019 r.

DECYZJA DNR-2/252/2019

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej wprowadzonej do obrotu przez FOREINTRADE spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie spawarki inwertorowej BESTCRAFT, KRAFT&DELE, model: IGBT-250 EC1845, kod EAN 5901638118684, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-2/149/2019 z 5 września 2019 r., na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.) oraz art. 97 ust. 1 w związku z art. 88 ust. 1 i art. 91 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544), utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję w zakresie zaskarżonych punktów II i III.

UZASADNIENIE

Pismem z 9 października 2019 r. (wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 11 października 2019 r.) przedsiębiorca FOREINTRADE sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej jako „strona postępowania”) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako „Prezes UOKiK”) nr DNR-2/149/2019 z 5 września 2019 r. w zakresie pkt II i III. We wniosku przedsiębiorca wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy i uchylenie zaskarżonej decyzji w części obejmującej nałożone kary pieniężne.

Pismem z 15 października 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o wynikającym z art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), (dalej jako „Kodeks postępowania administracyjnego”) prawie do czynnego udział w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiadania się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszanych żądań, a także przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Do wydania zaskarżonej decyzji doszło w następującym stanie faktycznym i prawnym.

Postępowanie administracyjne w sprawie spawarki inwertorowej BESTCRAFT, KRAFT&DELE, model: IGBT-250 EC1845, kod EAN 5901638118684 (dalej jako „spawarka inwertorowa”), zostało wszczęte przez Prezesa UOKiK w związku z przekazanymi przez Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej aktami kontroli tego wyrobu.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez Laboratorium Badawcze Spawalnictwa Instytutu Spawalnictwa w Gliwicach (raport z badań nr U/104/18) wykazały, że wyrób nie spełnia wymagań pkt 6.1.1, pkt 6.1.2, pkt 6.1.3, pkt 6.1.5 oraz pkt 6.2.4, pkt 10.4.1, pkt 10.9 pkt 10.10 normy PN-EN 60974-1:2013-04 „Sprzęt do spawania łukowego. Część 1: Spawalnicze źródła energii”. Ponadto stwierdzono, że na wyrobie (tabliczce znamionowej) umieszczono informacje które nie są prawdziwe, co uniemożliwia użytkowanie wyrobu zgodnie z jego przeznaczeniem.

W oparciu o ustalenia kontroli, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie:

- 1) wprowadzonego do obrotu przez stronę postępowania wyrobu niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 i 2, § 7 ust. 1 pkt 1, pkt 2 i pkt 4 oraz § 7 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego (Dz. U. z 2017 r. 806), (dalej jako „rozporządzenie w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego”) oraz stwierdzonych niezgodności formalnych, polegających na naruszeniu przez stronę postępowania obowiązku określonego w art. 16 pkt 5 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności

i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544), (dalej jako „ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku”),

- 2) nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 i 2, § 7 ust. 1 pkt 1, pkt 2 i pkt 4 oraz § 7 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 rozporządzenia w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego,
- 3) nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za niedopełnienie obowiązku w zakresie zapewnienia dołączenia do wyrobu informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, sporządzonych w języku polskim,
- 4) ustalenia opłaty związanej z badaniami wyrobu przeprowadzonymi przez Laboratorium Badawcze Spawalnictwa Instytutu Spawalnictwa w Gliwicach.

Pismem z 12 marca 2019 r. Prezes UOKiK zawiadomił FOREINTRADE sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie spawarki inwertorowej BESTCRAFT, KRAFT&DELE, model: IGBT-250 EC1845, kod EAN 5901638118684, a postanowieniem z 9 maja 2019 r. wyznaczył jej termin 40 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wycofanie wyrobów z obrotu oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami, wskazując, jakie dowody powinna przedstawić na potwierdzenie podjętych działań. Postanowienie to zostało odebrane przez stronę postępowania 27 maja 2019 r. co oznacza, że wyznaczony w postanowieniu termin upłynął 8 lipca 2019 r. (stosownie do art. 57 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego).

W dniu 9 lipca 2019 r. wpłynęło do UOKiK pismo strony postępowania z 3 lipca 2019 r., w którym zwróciła się z wnioskiem o udzielenie dodatkowego, nie krótszego niż 21 dni terminu na zamieszczenie ogłoszenia w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim i przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie powyższych działań. Prośbą swą strona postępowania umotywowała tym, iż na skutek zaistnienia zdarzeń niezależnych od niej nie było możliwe zamówienie i wykupienie powierzchni w ogólnopolskim dzienniku w celu zamieszczenia wymaganego ogłoszenia.

Pismem z 12 lipca 2019 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, iż nie znajduje podstaw do przychylenia się do złożonego przez nią wniosku.

Pismem z 16 sierpnia 2019 r. strona postępowania poinformowała, że 20 sierpnia 2019 r. opublikowane zostanie ogłoszenie o treści wskazanej w postanowieniu z 9 maja 2019 r., a 20 sierpnia 2019 r. przekazała kopię tego ogłoszenia.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr DNR-2/149/2019 z 5 września 2019 r. Prezes UOKiK nakazał przedsiębiorcy FOREINTRADE sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie wycofanie z obrotu spawarki inwertorowej BESTCRAFT, KRAFT&DELE, model: IGBT-250 EC1845, kod EAN 5901638118684, niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 6 ust. 1 i ust. 2, § 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 oraz § 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego (pkt I sentencji decyzji). W tym zakresie decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności. Ponadto, nałożył na przedsiębiorcę FOREINTRADE sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości 30 000 zł za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami (pkt II sentencji decyzji) oraz karę pieniężną w wysokości 3 000 zł za niedopełnienie obowiązku w zakresie zapewnienia dołączenia do wyrobu: spawarki inwertorowej BESTCRAFT, KRAFT&DELE, model: IGBT-250 EC1845, kod EAN 5901638118684 informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, sporządzonych w języku polskim (pkt III sentencji decyzji) oraz zobowiązał stronę postępowania do poniesienia opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi próbki wyrobu w wysokości 4 305 zł (pkt IV sentencji decyzji).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą ogólnej zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, wyrażonej w art. 15 Kodeksu postępowania administracyjnego, jest zapewnienie stronom postępowania prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, realizowanego poprzez złożenie odwołania od decyzji organu I instancji. Stosownie do art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego stanowi, że przez „ministra” należy rozumieć również Prezesa i wiceprezesa Rady Ministrów pełniących funkcje ministra kierującego określonym działem administracji rządowej, ministrów kierujących określonymi działami administracji rządowej, przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra, a także kierowników innych równorzędnych urzędów państwowych załatwiających sprawy, o których mowa w art. 1 pkt 1 i pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego. W świetle powyższego, od rozstrzygnięć wydanych przez Prezesa UOKiK – będącego centralnym

organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, nad którego działalnością nadzór sprawuje Prezes Rady Ministrów – przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który stosownie do art. 129 § 2 w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie postępowania.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-2/149/2019 z 5 września 2019 r. został złożony przez stronę postępowania w terminie.

Konstrukcja prawna odwołania jest oparta na zasadzie skargowości co oznacza, że postępowanie odwoławcze uruchamianie jest przez czynność procesową legitymowanego podmiotu - strony lub uczestnika na prawach strony. Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury, jeżeli strona postępowania jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzję pierwszoinstancyjną w określonej części, organ drugiej instancji nie może wykroczyć poza tak wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego. W związku z tym, organ drugiej instancji nie może poddać kontroli niezaskarżoną część decyzji organu pierwszej instancji i ponownie rozpatrzyć sprawę także w zakresie rozstrzygniętym niezaskarżoną częścią orzeczenia (*vide* m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 21 maja 2007 r., sygn. akt I OSK 556/06).

Z uwagi na fakt, że strona postępowania jednoznacznie zaskarżyła rozstrzygnięcie zawarte w pkt II i III decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-2/149/2019 z 5 września 2019 r., rozstrzygnięcia zawarte w pkt I i IV tej decyzji są ostateczne i prawomocne w trybie postępowania administracyjnego.

Wniesienie odwołania prowadzi do ponownego rozpatrzenia tej samej sprawy administracyjnej (tożsamej pod względem podmiotowym i przedmiotowym) oraz rozstrzygnięcie jej decyzją administracyjną przez organ drugiej instancji. Granice postępowania dowodowego generalnie wyznaczają zasady ogólne postępowania administracyjnego. Organ odwoławczy, zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej (art. 7 Kodeksu postępowania administracyjnego) i zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego) dokonuje oceny materiału dowodowego zebranego w postępowaniu prowadzonym przez organ pierwszej instancji. Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, nie zaś jedynie kontrola decyzji organu I instancji czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (B. Adamiak w: B. Adamiak, J. Borkowski: Kodeks

postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2017). Organ jest zatem zobowiązany do ponownego rozważenia wszelkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji.

Stosując się do wskazanych wytycznych, Prezes UOKiK w toku postępowania wszczętego na skutek wniosku strony postępowania dokonał ponownej analizy zgromadzonego materiału dowodowego w zakresie objętym zaskarżeniem.

FOREINTRADE sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie jest importerem spawarki inwertorowej BESTCRAFT, KRAFT&DELE, model: IGBT-250 EC1845, kod EAN 5901638118684 w rozumieniu art. 4 pkt 9 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, gdyż zakupiła te wyroby od przedsiębiorcy mającego siedzibę w Chinach i wprowadziła je do obrotu. Zgodnie ze wskazanym przepisem, przez importera należy rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, która wprowadza do obrotu wyroby pochodzące z państw trzecich.

FOREINTRADE sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie jest także upoważnionym przedstawicielem w rozumieniu art. 4 pkt 25 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, upoważnionym przez producenta na piśmie do działania w jego imieniu w zakresie sporządzania deklaracji zgodności, czego dowodem jest przedłożone pełnomocnictwo. Zgodnie z tym przepisem, przez upoważnionego przedstawiciela należy rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą miejsce zamieszkania albo siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, upoważnioną przez producenta na piśmie do działania w jego imieniu, w odniesieniu do określonych zadań.

Zgodnie z art. 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, wyroby wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku muszą spełniać wymagania. Wyroby, dla których określono wymagania w bezpośrednio stosowanym unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym lub przepisach wdrażających unijne prawodawstwo harmonizacyjne, w tym przepisach wydawanych na podstawie art. 12 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru

rynku podlegają obowiązkowej ocenie zgodności przed wprowadzeniem do obrotu lub oddaniem do użytku (art. 7 ust. 1 ustawy).

Spawarki inwertorowe są sprzętem elektrycznym, dla której to grupy wyrobów wymagania zostały określone w rozporządzenia w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego.

Zgodnie z § 6 ust. 1 rozporządzenia w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego, sprzęt elektryczny należy projektować i wytwarzać w sposób zapewniający jego zgodność z zasadami ochrony przed zagrożeniami, o których mowa w § 7, pod warunkiem, że jest on użytkowany zgodnie z przeznaczeniem i utrzymywany we właściwym stanie technicznym. Przepis § 6 ust. 2 rozporządzenia określa, że sprzęt elektryczny, wraz z jego częściami składowymi, musi być wykonany w sposób zapewniający jego bezpieczny oraz prawidłowy montaż i przyłączenie. Na podstawie § 7 ust. 1 pkt 1, pkt 2 i pkt 4 rozporządzenia, w celu ochrony przed zagrożeniami stwarzanymi przez sprzęt elektryczny, w procesie jego projektowania i wytwarzania należy przewidzieć i zastosować w nim odpowiednie środki techniczne zapewniające: ochronę ludzi i zwierząt domowych przed niebezpieczeństwem urazu lub innej szkody, mogących powstać w wyniku bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z elektrycznością (pkt 1); niepowstawanie temperatury, łuków lub promieniowania, mogących spowodować niebezpieczeństwo (pkt 2); odpowiednią do dających się przewidzieć warunków izolację (pkt 4). Zgodnie z § 7 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 rozporządzenia, w celu ochrony przed zagrożeniami mogącymi powstać na skutek oddziaływania czynników zewnętrznych na sprzęt elektryczny, w procesie jego projektowania i wytwarzania należy przewidzieć i zastosować w nim odpowiednie środki techniczne, aby ten sprzęt: był odporny na wpływy niemechaniczne w dających się przewidzieć warunkach otoczenia w taki sposób, aby ludzie, zwierzęta domowe oraz mienie nie byli narażeni na niebezpieczeństwo (pkt 2); nie narażał ludzi, zwierząt domowych oraz mienia na niebezpieczeństwo związane z możliwymi do przewidzenia warunkami przeciążenia (pkt 3).

Zgodnie z art. 16 pkt 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, importer ma obowiązek zapewnić, żeby do wyrobu dołączone były instrukcje, informacje dotyczące bezpieczeństwa użytkowania oraz, jeżeli jest to wymagane, etykiety, sporządzone w języku polskim w sposób jasny, zrozumiały i czytelny.

Przepis § 5 rozporządzenia w sprawie wymagań dla sprzętu elektrycznego stanowi, że na sprzęcie elektrycznym zamieszcza się podstawowe informacje, których znajomość i przestrzeganie są warunkiem, aby sprzęt elektryczny był użytkowany bezpiecznie i zgodnie

z jego przeznaczeniem. W przypadku braku możliwości zamieszczenia informacji na sprzęcie elektrycznym informacje te podaje się w dołączonym dokumencie.

W świetle art. 4 pkt 12a ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, niezgodności polegające na naruszeniu przez importera obowiązku, o którym mowa w art. 16 pkt 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, są niezgodnościami formalnymi.

Zgodnie z ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, ocena spełniania wymagań przez wyroby wprowadzone do obrotu należy do zadań organów nadzoru rynku, m.in. do Inspekcji Handlowej. W tym celu, organy te mogą poddać badaniom wyrób lub zlecić ich przeprowadzenie (art. 72 ustawy). W świetle zleconych przez Inspekcję Handlową badań laboratoryjnych, w ocenie Prezesa UOKiK nie ma wątpliwości, że wyroby będące przedmiotem postępowania nie spełniają wymagań, a w konsekwencji – nie powinny być dostępne dla konsumentów. Ustaleń tych nie kwestionowała także strona postępowania ani w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, ani we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami uprawnia Prezesa UOKiK do nałożenia na importera kary pieniężnej w wysokości do 100 000 zł (art. 88 ust. 1 ustawy). Art. 91 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy stanowi natomiast podstawę do nałożenia na importera który nie dopełnia obowiązków w zakresie zapewnienia dołączenia do wyrobu, sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim, zgodnie z wymaganiami informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania, kary pieniężnej w wysokości do 10 000 zł.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania wniosła o odstąpienie od nałożenia kar pieniężnych podnosząc, że Prezes UOKiK niesłusznie uznał, że zaniechała wykonania postanowienia z 9 maja 2019 r. Strona postępowania wniosła swój uzasadnia tym, że opublikowała ogłoszenie w prasie o zasięgu ogólnopolskim i przekazała Prezesowi UOKiK potwierdzający to dowód. Strona twierdzi także, że nie jest prawdą, że nie okazała dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu, skoro wycofanie z obrotu nastąpiło na podstawie opublikowanego ogłoszenia, zaś strona nie posiadała już w sprzedaży rzeczonych wyrobów w swojej ofercie jak i w magazynach odbiorców.

Przesłanki odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej określa art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. W związku z tym, że strona postępowania nie sprecyzowała, na którą z podstaw odstąpienia się powołuje, Prezes UOKiK ponownie przeanalizował wszystkie określone w tym przepisie przesłanki odstąpienia od nałożenia kary

pieniężnej. Zgodnie ze wskazanym przepisem, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w następujących przypadkach:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub
- 3) strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Przesłanka przewidziana w art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej (Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje, Gajewski 2017). Naruszenie prawa nieistotne to naruszenie przepisów prawa, które nie wywołało negatywnych następstw dla wartości podlegających ochronie. Zaprzestanie przez stronę naruszenia prawa, to przywrócenie przez stronę postępowania stanu zgodnego z prawem (art. 189f KPA Adamiak 2017). Zgodnie z innym przedstawionym stanowiskiem (art. 189f KPA red. Wierzbowski, 2019) naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Uznać należy zatem, że wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, *etc.* Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej.

W przedmiotowej sprawie słusznie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie występuje. Jak wynika z okazanego zestawienia rozchodu, strona postępowania wprowadziła do obrotu wyrób, który stwarza ryzyko porażenia prądem elektrycznym w liczbie 800 sztuk, zatem stwierdzić należy, iż wprowadziła do obrotu wyrób stwarzający poważne zagrożenie w dużej liczbie, zasięg naruszenia był znaczny, a skutki naruszenia przez nią prawa dotknęły dużej liczby podmiotów. Tym samym uznać należy, że dobro chronione jakim jest życie i zdrowie konsumentów zostało naruszone.

W odniesieniu do możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą w zakresie wskazanym w tym przepisie, takich informacji nie przekazała także strona postępowania, w związku z czym nie było możliwe zastosowanie odstąpienia na tej podstawie.

Aby możliwe było skorzystanie z odstąpienia zgodnie z art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, strona postępowania musi przedstawić w wyznaczonym przez Prezesa UOKiK terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności i nadzoru rynku. W trakcie postępowania pierwszoinstancyjnego, Prezes UOKiK w oparciu o wskazany przepis postanowieniem z 9 maja 2019 r. zobowiązał stronę postępowania do wykonania dwóch odrębnych obowiązków: wycofania wyrobu z obrotu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach poprzez zamieszczenie ogłoszenia w jednym dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim, wyznaczając termin 40 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia. W przypadku każdego z obowiązków Prezes UOKiK wskazał odrębne dowody, jakie strona postępowania powinna przedstawić, aby wykazać ich wykonanie, a w konsekwencji aby możliwe było odstąpienie od nałożenia na nią kary. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że odstąpi od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli przedstawi w wyznaczonym terminie wszystkie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia.

Strona postępowania odebrała postanowienie Prezesa UOKiK 27 maja 2019 r., a więc wyznaczony termin (zgodnie z art. 57 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego) upłynął 8 lipca 2019 r. Bezsprzeczne jest, że strona postępowania w tym terminie nie przedstawiła żadnych dowodów które potwierdziłyby wykonanie postanowienia.

Pismem z 3 lipca 2019 r. (wpłynęło do UOKiK 9 lipca 2019 r.) strona postępowania zwróciła się o udzielenie dodatkowego terminu na zamieszczenie ogłoszenia w dzienniku ogólnopolskim, motywując to zaistnieniem „*zdarzeń niezależnych od strony*”. Prezes UOKiK nie przychylił się do tego wniosku, o czym poinformował stronę postępowania pismem z 12 lipca 2019 r. uznając, że wyznaczony w postanowieniu termin na przedstawienie dowodów zamieszczenia tego ogłoszenia był wystarczający.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania podniosła, że Prezes UOKiK nie miał podstaw do odmowy wydłużenia terminu na opublikowanie ogłoszenia i przedłożenie dowodu publikacji.

Z tak postawionym zarzutem nie sposób się zgodzić. Przede wszystkim, podkreślenia wymaga, że strona postępowania ani w toku postępowania prowadzonego w pierwszej instancji, ani we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie przedstawiła żadnych dowodów które by potwierdziły jej twierdzenie o wystąpieniu okoliczności które uniemożliwiłyby jej zlecenie publikacji ogłoszenia i przekazanie potwierdzającego dowodu w wyznaczonym terminie. Tymczasem to strona postępowania domagając się wydłużenia terminu powinna uprawdopodobnić, że faktycznie napotkała przeszkody uniemożliwiające jej zlecenie publikacji ogłoszenia w wyznaczonym terminie. W ocenie Prezesa UOKiK, w sytuacji, gdzie zlecenie publikacji ogłoszenia jest możliwe również za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość, a tym samym nie wymaga podjęcia trudnych czy też uciążliwych działań, wyznaczony w postanowieniu termin był wystarczający, a strona postępowania nie przedstawiła żadnych przesłanek które przemawiałyby za jego wydłużeniem.

Strona postępowania w złożonym wniosku twierdzi także, że nie zgadza się z uzasadnieniem zaskarżonej decyzji, że nie okazała dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu. Twierdzi, że wycofanie nastąpiło na podstawie opublikowanego ogłoszenia, a ona nie posiada w sprzedaży wyrobów będących przedmiotem postępowania, jak i w magazynach odbiorców.

Jak już zostało to wyżej podkreślone, Prezes UOKiK w postanowieniu z 9 maja 2019 r. zobowiązał stronę postępowania do wykonania dwóch obowiązków – publikacji ogłoszenia i wycofania wyrobów z obrotu. Przez wycofanie wyrobu z obrotu należy rozumieć działanie, którego celem jest zapobieżenie udostępnieniu wyrobu na rynku w danym łańcuchu dostaw (art. 4 pkt 27 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku). Prezes UOKiK wyjaśnił także stronie postępowania, że dowodem wykonania tego obowiązku będą: oświadczenie jej kontrahenta o poinformowaniu swoich kontrahentów o stwierdzonych niezgodnościach i zagrożeniu stwarzanych przez wyrób, a także o konieczności niezwłocznego wycofania go z oferty i zwrotu, a także – w przypadku uzyskania przez tego kontrahenta zwrotów wyrobu – faktury korygujące, oświadczenie strony postępowania że wyroby te nie będą udostępniane, natomiast w przypadku decyzji tego kontrahenta o zniszczeniu wyrobów – jego oświadczenie.

Bezspornym jest, że strona postępowania nie przekazała Prezesowi UOKiK dowodów potwierdzających podjęcia takich działań. Trzeba przy tym podkreślić, że strona postępowania ma tylko jednego kontrahenta, któremu sprzedawała wyroby będące przedmiotem postępowania, a Prezes UOKiK wyznaczył jej termin 40 dni na przedstawienie dowodów

wykonania postanowienia. Skontaktowanie się z nim nie powinno być dla niej uciążliwe ani być niemożliwe do zrealizowania w wyznaczonym przez Prezesa UOKiK terminie.

Po ponownym przeanalizowaniu ustawowych przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK uznał, że w niniejszej sprawie żadna z nich nie zaistniała. W przypadku stwierdzenia przez organ prowadzący postępowanie naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 88 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku oraz braku spełnienia przesłanek uzasadniających odstąpienie od nałożenia kary, wydanie decyzji o nałożeniu kary pieniężnej jest obligatoryjne. Z uwagi na powyższe, Prezes UOKiK był uprawniony do nałożenia na stronę postępowania obu kar pieniężnych.

Rozpatrując sprawę ponownie, Prezes UOKiK ponownie przeanalizował także ustawowe dyrektywy wymiaru kary, określone w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Przedsiębiorca będący stroną postępowania jest importerem spawarki inwertorowej BESTCRAFT, KRAFT&DELE, model: IGBT-250 EC1845, kod EAN 5901638118684. Art. 16 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nakłada na importera obowiązek m.in. wprowadzania do obrotu wyłącznie wyrobów, które spełniają wymagania (pkt 1), niezwłocznego podjęcia działań w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub odzyskania, w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że wyrób jest niezgodny z wymaganiami (pkt 11), na żądanie organu nadzoru rynku współpracowania w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób, wprowadzony prze niego do obrotu (pkt 14).

Strona postępowania wprowadziła do obrotu 800 sztuk wyrobów, które stwarzają zagrożenie porażenia prądem elektrycznym i nie posiadały wymaganych informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkowania. Słusznie Prezes UOKiK w zaskarżonej decyzji podniósł, że działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że powinna ona ze szczególną rozważą i starannością działać przy wprowadzaniu wyrobów do obrotu. Tymczasem strona postępowania nie dołożyła należytej staranności przy udostępnianiu wyrobu który stwarza ryzyko porażenia prądem i do którego nie dołączono informacji umożliwiających bezpieczne użytkowanie, więc to na niej spoczywają ujemne skutki niedopełnienia obowiązków. Prezes UOKiK zaznaczył przy tym, że w jego ocenie działanie strony nie miało charakteru celowego.

Jako okoliczność przemawiającą na korzyść strony postępowania Prezes UOKiK zasadnie uznał natomiast fakt, że jest to pierwsze prowadzone wobec niej postępowanie

administracyjne na podstawie przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Strona postępowania nie przedstawiła żadnych dowodów z których by wynikało, że została już ukarana za to samo przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie administracyjne, nie są one także znane Prezesowi UOKiK, a więc słusznie przesłanka ta nie wpłynęła na wymiar kary pieniężnej. Strona postępowania nie podjęła także żadnych działań dobrowolnych w celu usunięcia skutków naruszenia prawa, nie zostały więc one uwzględnione przy określaniu wysokości kary.

Prawidłowo także w zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK określił wysokość korzyści majątkowej, osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży wyrobu będącego przedmiotem postępowania. Prezes UOKiK stwierdził przy tym, że średnia cena sprzedaży wyrobu wyniosła 139,83 zł, a korzyść majątkowa jaką osiągnęła strona postępowania ze sprzedaży 800 sztuk wyrobów wyniosła 111 864 zł.

Słusznie za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał brak współpracy strony postępowania z organem nadzoru rynku w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wprowadzony przez nią do obrotu wyrób. Strona postępowania nie przedstawiła dowodów potwierdzających wycofania z obrotu wyrobów niespełniających wymagań, a także nie przedstawiła dowodów publikacji ogłoszenia w wyznaczonym terminie, a tym samym nie przyczyniła się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

W świetle powyższego, nałożenie na stronę postępowania kar pieniężnych w wysokości 30 000 zł i 3 000 zł było w pełni uzasadnione. W ocenie Prezesa UOKiK, kary te powinny skłonić stronę postępowania do zwiększenia w przyszłości nadzoru nad wprowadzanym do obrotu wyrobami, a przypadku, gdyby mimo to do obrotu zostały wprowadzone wyroby niezgodne z wymaganiami – do skutecznego i sprawnego ich wycofania, a także do lepszej współpracy z organami nadzoru.

Zgodnie z art. 80 w zw. z art. 77 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy, a to czy dana okoliczność została udowodniona ocenić na podstawie całokształtu materiału dowodowego. W opinii organu II instancji w niniejszej sprawie prawidłowo oceniono zebrany w sprawie materiał dowodowy. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK wskazał fakty, które uznał za udowodnione, dowody, na których się oparł oraz przyczyny, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Strona postępowania w złożonym wniosku ograniczyła się do polemiki z zaskarżoną decyzją, nie przedstawiła jednak żadnych dowodów na poparcie swoich

twierdzeń. Jak trafnie stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny *„Nie jest prawidłowy wniosek, że w sytuacji, gdy strona kwestionuje ustalenia organu administracji, a nie przedstawia dowodów potwierdzających jej twierdzenia, na organie administracji spoczywa ciężar dowodzenia faktów mających przemawiać przeciwko ustaleniom poczynionym przez ten organ”* (wyrok NSA OZ w Katowicach z 20 maja 1998 r., sygn. akt I SA/Ka 1605/96).

Zgodnie z art. 138 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ rozpatrujący wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego należy stwierdzić, że decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-2/149/2019 z 5 września 2019 r. jest prawidłowa. Wszystkie okoliczności istotne dla sprawy – w tym okoliczności podnoszone przez stronę – zostały wszechstronnie rozważone i ocenione, a wydana decyzja jest ich logiczną konsekwencją. Zadaniem Prezesa UOKiK jest m.in. szybkie i skuteczne eliminowanie z obrotu wyrobów niezgodnych z wymaganiami. *„Nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia strony postępowania od współudziału w realizacji tego obowiązku. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy nieudowodnienie określonej czynności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony. Z treści przepisów nakładających wspomniane wyżej obowiązki nie daje się w szczególności wyprowadzić konkluzji, iż organy administracji obowiązane są do poszukiwania środków dowodowych służących poparciu twierdzeń strony w sytuacji, gdy ta ostatnia – mimo wezwania – środków takich nie przedstawia. Nie można bowiem w takim przypadku założyć, że przy bierności strony, cały ciężar dowodzenia faktów mających przemawiać przeciwko ustaleniom poczynionym przez organy administracji spoczywa na tych organach.”* (wyrok NSA z 20 maja 1998 r., sygn. akt I SA/Ka, 1605/96).

Prezes UOKiK działając jako organ I instancji miał podstawy do nałożenia na stronę postępowania kar pieniężnych, o których mowa w art. 88 ust. 1 i art. 91 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Tym samym, pkt II i III decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-2/149/2019 z 5 września 2019 r. powinny pozostać w obrocie prawnym.

Mając na uwadze powyższe, organ II instancji orzekł jak w sentencji decyzji.

Rozpatrując sprawę na skutek środka zaskarżenia wniesionego przez stronę postępowania z zachowaniem ustawowego terminu, po przeprowadzeniu postępowania z zachowaniem reguł wyrażonych w art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego, ze szczególnym uwzględnieniem zarzutów podniesionych przez stronę postępowania, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do uchylecia lub zmiany zaskarżonych punktów II i III decyzji nr DNR-2/149/2019 z 5 września 2019 r. W opinii Prezesa UOKiK, zaskarżona decyzja spełnia wymagania formalne, określone w art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zawarte w niej rozstrzygnięcia są prawidłowe zarówno pod kątem zgodności z prawem, jak i z punktu widzenia jego celowości i słuszności.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.) strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa UOKiK należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sadowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Departamentu
Nadzoru Rynku
Anna Mazurak